

Muzeum w Bielsku Podlaskim zaprasza na wystawę poświęconą unikatowej kolekcji Zofii Białynickiej - Birula

Zbiory w Muzeum w Bielsku Podlaskim zostały wzbogacone o cenną kolekcję kogutów w postaci figurek i rzeźb należących do Zofii Białynickiej – Biruli, psycholog pracującą z osobami niepełnosprawnymi oraz podróżnika, która była związana z miastem przez wiele lat. Wystawa jest dostępna dla zwiedzających od 25 lipca.

Bielski oddział Muzeum Podlaskiego otrzymał te cenne pamiątki z rąk Lecha Pileckiego. Zofia Białynicka – Birula w ramach swoich wielu podróży zgromadziła kolekcję liczącą ponad 100 egzemplarzy.

Podczas podziwiania wystawy „Lata szkolne Zofii Białynickiej-Birula” wśród licznych zbiorów znajdziemy drewniane, porcelanowe koguty wykonane z porcelany, drewna i fajansu, dokumenty i fotografie przedstawiające Nowogródek oraz Bielsk Podlaski w latach 1947-1948.

Zachęcamy do zapoznania się z poniższym biogramem Zofii Białynickiej – Biruli, którego autorem jest Lech Pilecki.

źródło/fot.: Muzeum Podlaskie oddział w Bielsku Podlaskim

oprac. Cezary Rutkowski

***

ZOFIA BIAŁYNICKA – BIRULA urodziła się 4 sierpnia 1926 roku w Nowogródku (obecnie Białyoruś) w zamożnej ziemiańskiej rodzinie sięgającej znaną nam historią 1793 roku, kiedy Jej Pradziadek Franciszek Osipowicz otrzymał tytuł Szambelana i równocześnie nleninenta Wniewodu Wileńskiego Michała Hieronima Radziwiłła

prezesa wojewody wileńskiego, Michała Hieronima Radziwiła. Rodzicami Zofii byli: Marta Osipowicz (1889- 1967) oraz Władysław Białynicki Birula (1889-1952) posługujący się herbem rodowym Hołobok, najpierw w czasach międzywojennych, wysoki urzędnik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a po wojnie komisarzem ziemskim w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Bielsku Podlaskim, mianowany w 1946 roku przez ówczesnego Ministra Rolnictwa, Stanisława Mikołajczyka.

Zofia Białynicka – Birula Prywatną Szkołę Powszechną ukończyła w Nowogródku zaś w Bielsku Państwowe Gimnazjum i Liceum im. T. Kościuszki. Z Bielskiem Jej Rodzina związała się na wiele lat. Tu zamieszkali Jej Rodzice, tu był ich dom i miejscowa Roszarnia, miejsce pracy, którą przez wiele lat kierował Jej Ojciec.

Zofia Białynicka – Birula Prywatną Szkołę Powszechną ukończyła w Nowogródku zaś w Bielsku Państwowe Gimnazjum i Liceum im. T. Kościuszki. Z Bielskiem Jej Rodzina związała się na wiele lat. Tu zamieszkali Jej Rodzice, tu był ich dom i miejscowa Roszarnia, miejsce pracy, którą przez wiele lat kierował Jej Ojciec.

Zofia w Liceum Ogólnokształcącym w Bielsku Podlaskim, bardzo aktywnie udzielała się w życiu swojej Szkoły, a także w Drużynach Harcerskich będąc nawet Harcmistrzem w Bielsku Podlaskim. Po ukończeniu szkoły w Bielsku Podlaskim przeniosła się do Warszawy, gdzie w 1952 roku ukończyła studia wyższe najpierw w Wyższej Szkole Higieny Psychiczej uzyskując magistra na Wydziale Psychologii Klinicznej, a później w 1958 roku drugie studia na Uniwersytecie Warszawskim uzyskując także tytuł magistra na Wydziale Pedagogiki. Ukończyła kilka kierunków studiów podyplomowych uzyskując specjalizację do pracy z osobami niepełnosprawnymi, inwalidami, a także z dziećmi specjalnej troski i przewlekle chorymi. Jej zawodową pasją, była pomoc osobom będącym w trudnych sytuacjach życiowych i wymagających specjalnej opieki. Przez wiele udzielała się w roli konsultanta psychiatrii i psychologii w wielu warszawskich, ale i na terenie całej

Polski szpitalach, domach opieki, zakładach lecznictwa zamkniętego i otwartego. Jej poświęcenie i oddanie osobom potrzebującym opieki było podziwiane wśród Pracowników Służby Zdrowia.

Poza pracą zawodową, miała także mnóstwo swoich prywatnych pasji, wśród których chyba najważniejsza była Jej miłość do naszych Tatr. Jako aktywna działaczka Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w Warszawie, aktywnie uczestniczyła w Klubie Górskim „Wantule”. Znała wszystkie nasze polskie Góry i one też podobno Ją doskonale znały i tolerowały. Drugą Jej pasją było podróżowanie po świecie. Poznała mnóstwo krajów całej Europy i Azji, wszędzie wzbudzając podziw znajomością kilku języków i rozległą wiedzą geograficzno-historyczną o zwiedzanych miejscach. Z tych Jej wojaży pozostało mnóstwo zdjęć i piękna, różnobarwna kolekcja prawie dwustu egzemplarzy glinianych, porcelanowych, szklanych, drewnianych i metalowych, kolorowych kogutów.

Do końca swych dni mieszkała w Warszawie, ale w Jej mieszkaniu na Bielkach, na ścianach wisiało mnóstwo zdjęć z Jej okresu życia w Bielsku Podlaskim. Zawsze podkreślała, że czas spędzony w szkole w Bielsku Podlaskim, to najpiękniejszy okres Jej całego życia. Zmarła w Białymstoku 4 czerwca 2020 roku.